

מסכת מגילה דף י.

• משנה, גמרא - דף י:

אין בין...	במה גדולה (מזבח של משה בעודו בנוב וגדעון)	לבמה קטנה (מזבח של יחיד, שכל יחיד ויחיד עושה במה לעצמו)
פסחים	✓	✗
חובות שקבוע להם זמן (כעין פסחים: קרבנות צבור, תמידים ומוספין)	✓	✗
חובות שאין קבוע להם זמן (פר העלם דבר של צבור ושעירי ע"ז)	[רבי שמעון] ✗ [חכמים] ✓	✗
כל שהוא ניזר ונידב	?	✓

• משנה - דף י:יא.

אין בין...	שילה	לירושלים
אוכלין קדשים קלים ומעשר שני	בכל הרואה	לפנים מן החומה
קדשי קדשים נאכלים	לפנים מן הקלעים	
קדושת...	יש אחריה היתר	אין אחריה היתר

קדושת שילה יש אחריה היתר דכתיב "כי לא באתם עד עתה אל המנוחה, (זו שילה שנחו מלכבוש) ואל הנחלה (זו ירושלים)", למה חלקן הכתוב, כדי ליתן היתר בין זו לזו.

- מוכח ממשנתנו דקדושת ירושלים אין אחריה היתר, שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא, ולכן אין היתר לאחר ירושלים, שכבר מקויים "אל הנחלה", שבאו אל הנחלה ולכן אין עוד היתר במות..
- א"ר יצחק שמעתי שמקריבין בבית חונוי בזמן הזה, קסבר בית חונוי (מזבח שבנה חונוי בנו של שמעון הצדיק במצרים) לאו בית ע"ז, ועוד קסבר קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא לעתיד לבא.
- וחזר בו מטעם משנתנו שקדושת ירושלים אין אחריה היתר, שמוכח שקידשה לעתיד לבא, ועוד דתנן משבאו לירושלים נאסרו הבמות ולא היה להם עוד היתר.

מסכת מגילה דף י

• לימא כתנאי

א"ל רבינא לרב אשי, לעולם כ"ע סברי קדושה ראשונה, קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא	מאי לאו תנאי היא	
ומר מה דשמיע ליה קאמר, וקלעים לצניעותא בעלמא	קדושה ראשונה, קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא	א"ר אליעזר, שמעתי כשהיו בונים בהיכל, עשו קלעים להיכל, וקלעים לעזרה....
ומר מה דשמיע ליה קאמר	קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא	וא"ר יהושע, שמעתי שמקריבין אע"פ שאין בית, אוכלין קדשי קדשים אע"פ שאין קלעים.....

- אלא כי הני תנאי, דתנאי אמר רבי ישמעאל ברבי יוסי למה נמנו במשנה לענין בתי ערי חומה תשע עיירות ולא יותר, אלא משום שכשעלו בני הגולה קדשום עיירות אלו, ושאר עיירות בטלו משבטלה הארץ, אלמא קדושה ראשונה, קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא.
- ורמינהו אמר רבי ישמעאל ברבי יוסי הטעם שמנאום תשע עיירות הללו משום שכשעלו בני הגולה מצאו את אלו ומנאום, אבל באמת כל עיירות שיש בהם מסורה שהיו מוקפות חומה מימות יהושע בן נון, נוהגין בהם כל דיני בתי ערי חומה, אלמא קדושה ראשונה, קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא.
- וא"כ ראינן מחלוקת תנאים בזה, אלא דקשיא ר' ישמעאל אדר' ישמעאל?
- תרי תנאי אליבא דר' ישמעאל בר' יוסי.
- איבעית אימא ברייתא שניה אינה ר' ישמעאל בר' יוסי אלא ר' אלעזר בר' יוסי, דתנאי ר' אלעזר בר' יוסי אמר "אשר לוא חומה", אע"פ שאין לו עכשיו, והיה לו קודם לכן.
- אמר ר' לוי, ואיתימא רבי יונתן, וביאר רב אשי: כל מקום שנאמר ויהי בימי אינו אלא לשון צער [ויהי בימי אחשורוש, ויהי בימי שפוט השופטים, ויהי בימי אמרפל, ויהי בימי אחז, ויהי בימי יהויקים]. וכל מקום שנאמר ויהי, יש שלשון צער, ויש שלשון שמחה.
- וא"ר לוי, דבר זה מסורת בידינו מאבותינו, אמוץ (נביא היה ובנו ישעיה בן אמוץ) ואמציה (מלך יהודה) אחים היו. כי הא דאמר כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה, זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים, וכמו שראינן מתמר.
- וא"ר לוי, דבר זה מסורת.... מקום הארון אינו מן המדה.....

מסכת מגילה דף י:

ר' יונתן פתח לה פיתחא.... "וקמתי עליהם וגו' והכרתי לבבל....

שם	זה הכתב
ושאר	זה הלשון
ונין	זה מלכות
ונכד"	זו ושתי

• רב שמואל בר נחמני פתח לה פיתחא....

"תחת הנעצוץ	זה המן הרשע שעשה עצמו ע"ז דכתיב "ובכל הנעצוצים...."
יעלה ברוש	זה מרדכי שנקרא ראש לכל הבשמים...
ותחת הסרפד	זה ושתי הרשעה בת בנו של נבוכדנצר הרשע ששרף רפידת בית ה'...
יעלה הדס"	זו אסתר הצדקת שנקראת הדסה....

• ר' יהושע בן לוי פתח לה פיתחא.... "והיה כאשר שש ה' עליכם להטיב אתכם, כן ישיש להרע אתכם", ולא שה' משמח במפלתן של רשעים, אלא שאחרים (רשעים) משיש, ודיקא נמי דכתיב "ישיש" ולא כתיב 'ישוש'.

• רב אבא בר כהנא פתח לה פיתחא....

"לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה	זה מרדכי הצדיק
ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס	זה המן
לתת לטוב לפני אלקים"	זה מרדכי ואסתר, דכתיב "ותשם אסתר את מרדכי על בית המן"

• רבה בר עופרן פתח לה פיתחא....

"ושמתי כסאי בעילם, והאבדתי משם	
מלך	זו ושתי
ושרים"	זה המן ועשרת בניו